

sjelfständigt vetande, som motsvarar kunskapens begrepp och ej har några grader.

Dessa äro nu de särskilda grader, hvori empirisk kunskap kan framträda. De äro särskilda former och sätt för uppfattningen af medvetandets såsom objektivt betraktade innehåll. Liksom uti hvarje empirisk kunskap, enligt hvad antydt blifvit, ligger ett rationelt vetande såsom nödvändig grund och förutsättning därför, ehuru för sig sjelft ej aktuellt, utan endast i känslans dunkla form i medvetandet befintligt, så skall det vid en närmare undersökning af förhållandet de empiriska kunskapsarterna sinsemellan visa sig, att hvarje lägre grad förutsätter den närmast högre, denna återigen den dernäst högre och så vidare, så att i den lägsta kunskapsgraden ligga alla de andra såsom förutsättningar, ehuru ej till utveckling komna, utan blott med möjlighet dertill. Derjemte skall det äfven visa sig, huru, liksom den rationella kunskapen för sin konkretion hade behof af den empiriska såsom materiel, äfven inom den empiriska kunskapen de lägre formerna måste blifva materiel för de högre. Låtom oss därför närmare betrakta de nyss karakteriserade empiriska kunskapsarterna. För all